

Στις αρετές των θυγατέρων της Αγ. Σοφίας αναφέρθηκε ο Βεροίας Παντελεήμων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτος Μητροπολίτης Βεροίας κ Παντελεήμων στην πρόσφατη ομιλία του για την εορτή της αγίας Σοφίας ,αναφέρθηκε στις αρετές των τριών θυγατέρων της και ιδιαίτερα στην μικρότερη την Αγάπη, η οποία αν και εννέα ετών δεν δέιλιασε να ομολογήσει την πίστη της στον Ρωμαίο αυτοκράτορα επιλέγοντας το να μαρτυρήσει για τον Χριστό, όπως ακριβώς έκαναν και οι αδελφές της.

Διαβάστε την ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

«Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη, ἱερῶ-τα-τοι κλάδοι, Σοφίας τῆς σεμνῆς».

Τρεῖς ἱερῶτατοι κλάδοι ἐνός σε-μνοῦ δένδρου, τό ὁποῖο ὅμως ἔ-φθασε μέχρι τόν οὐρανό, εἶναι οἱ ἑορ-ταζόμενες τρεῖς νεαρές μάρ-τυ-ρες, τῶν ὁποίων τή μνήμη τιμᾷ σή--μερα ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία, μα-ζί μέ τή μνήμη τῆς μητέρας τους, τῆς ἁγίας Σοφίας, καί πανη-γυρί-ζουμε καί ἐμεῖς κάθε χρόνο ἐδῶ στό Κουστοχώρι.

Καί τίς ὀνομάζει ἔτσι, ὁ ἱερός ὑμνογράφος, ἐμπνευσμένος ἀπό τήν ἀπάντηση πού ἔδωσε ἡ νεώ-τερη ἀπό αὐτές, ἡ Ἀγάπη, ὅταν βρέθηκε ἐνώπιον τοῦ Ρωμαίου αὐ---τοκράτορος: «Εἶμαι καί ἐγώ κλα--δί ἀπό τό ἴδιο δένδρο, ἀπό τό ὁποῖο ἦταν καί οἱ ἀδελφές μου, πού μαρτύρησαν ἤδη γιά τήν ἀγά-πη τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτό μήν νο-μίσεις ὅτι δειλίασα βλέποντάς τες νά ὑποφέρουν τά βασανι-στ-ή-ρια στά ὁποῖα τίς ὑπέβαλες καί θά ἄρ-νηθῶ τήν πίστη στόν Χρι-στό. Θά παρα-μεί-νω μέ τή χάρη τοῦ Χρι-στοῦ σταθερή, ὅπως καί ἐκεῖ-νες, καί θά ὑπομείνω μέ γεν-ναι-ό-τητα τό μαρ-τύριο».

Ἐνα μικρό κορίτσι ἦταν ἡ ἁγία Ἀγάπη, ἐννέα μόλις ἐτῶν, κι ὅ-μως δέν δίστασε νά ὁμολογήσει. Εἶμαι κλαδί ἀπό τό ἴδιο δένδρο. Εἶμαι βλάβσημα τῆς ἴδιας μητέρας, πού ἀνέδειξε ἤδη δύο μάρτυρες καί περιμένει καί ἀπό μένα νά κά--νω τό ἴδιο.

Πόσο μεγάλη ση-μα-σία καί βαρύτητα ἔχει αὐτό πού λέγει ἡ νεαρή μάρτυς, ἡ ἁγία Ἀ-γά-πη. Ἔχει συναίσθηση «παρά τι-νός ἔμαθε καί ἐπιστώθη τά ἱερά γράμ-μα-τα», ὅ-πως ἔγραφε καί ὁ ἀπό-στο-λος Παῦ-λος στόν μαθητή του Τιμόθεο. Τά εἶ-χε διδαχθεῖ, ὅπως καί οἱ μεγα-λύ-τερες ἀδελφές της, οἱ μάρτυρες Πίστις καί Ἐλπίς, ἀπό τή μητέρα τους, τήν εὐσεβῆ Σοφία, πού παρα-κο-λουθοῦσε προ-σευ-χό-με-νη στόν Χριστό τό μαρ-τύ-ριο τῶν θυγατέ-ρων της. Καί προ-σευ-χόταν ὅχι νά τίς ἀπαλλάξει ἀπό τή δοκιμασία ἀλλά νά τίς ἐνι-σχύ-σει μέ τή χάρη του στήν ὁμο-λογία καί τό μαρτύ-ριο καί νά δεχθεῖ τίς ψυχές τους στή βα-σι-λεία του.

Καί ἡ προσευχή της εἰσακούσθη-κε, καί τά τρία καλλίκαρπα βλα-στή-ματά της, οἱ τρεῖς θυγατέρες της, ἔμειναν πιστές μέχρι τέλους καί ἔλαβαν τόν στέφανο τοῦ μαρ-τυρίου ἀλλά καί τῆς δόξης.

Κλάδοι ἱερῶτατοι οἱ τρεῖς νεα-ρές μάρτυρες ἀπέδειξαν μέ τήν ὁμο-λο-γία καί τό μαρτύριό τους ὅχι μόνο τή δική τους πνευματική ποιότητα ἀλλά καί τῆς ἁγίας μητέρας τους, πού τίς κατηύθυνε στήν ὁδό τῆς πί-στεως καί τῆς ἀγάπης τοῦ Χρι-στοῦ, πού τίς κατηύθυνε μέ τέτοιο τρόπο στή ζωή τους, ὥστε νά εἶναι σέ θέση νά κατανοήσουν, πα-ρά τό νεαρό τῆς ἡλικίας τους, τήν ἀξία τῆς ψυχῆς, ὅπως τήν προσ-δι-ορίζει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός λέ-γοντας: «τί γάρ ὠφελήσει ἄν-θρω-πον, ἐάν

κερ-δί-ση τόν κόσμον ὅλον καί ζη-μι-ω-θῇ τήν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώ-σει ἄν-θρωπος ἀντάλ-λαγ-μα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;», καί νά μείνουν σταθερές στήν ὁμολογία τους ἐπι-λέ-γοντας τόν θάνατο γιά τόν Χρι-στό παρά τή ζωή χωρίς Χριστό.

Τό παράδειγμα τῶν ἑορτα-ζο-μέ-νων σήμερα ἁγίων μᾶς δίδει, ἀδελφοί μου, ἀ-φορ--μή νά σκεφθοῦμε ὅσοι ἔχουμε στή ζωή μας τόν ρόλο τοῦ δένδρου, εἴτε ὡς γονεῖς εἴτε ὡς ἐκπαιδευτι-κοί εἴτε ὡς κληρικοί, τί διδάσκου-με καί πῶς διαπαι-δα-γω-γοῦμε τά παιδιά μας· καί ἀκόμη τί παράδειγ-μα τούς δίδουμε μέ τή δική μας στάση, μέ τή δική μας ὁμολο-γία, μέ τή δική μας πίστη καί ἀγά-πη στόν Χριστό, ἀλλά καί ποιὰ εἶ-ναι ἡ στάση μας, ὅταν τά παιδιά ἐπιλέ-ξουν τόν δρόμο τῆς ἀφιερώ-σεως τῆς ζωῆς τους στόν Χριστό.

Τά κα-τευθύνουμε μέ τά λόγια μας καί κυρίως μέ τή ζωή μας στόν Χρι-στό; Τά ἐνισχύουμε στήν προ-σπά-θειά τους νά ζήσουν τήν ἐν Χρι-στῷ ζωή, ἔστω καί ἐάν αὕτη ἀπαιτεῖ κάποιες θυσίες ἢ ἐπιχει-ροῦμε νά τά ἀποτρέψουμε ἀπό αὐ-τό τόν δρόμο πού τούς διδάσκα-με θεωρητικά, ὅταν βλέ-πουμε ὅτι ἐπι-----λέγουν νά ἀκολουθήσουν τόν δρό--μο τοῦ Θεοῦ καί νά ἀφιε-ρωθοῦν σέ Αὐτόν καί στήν Ἐκκλησία;

Μᾶς δίδει ὅμως καί μία ἀκόμη ἀφορμή ἡ αὐριανή ἑορτή, ἀδελφοί μου. Καί αὕτη εἶναι νά σκεφθοῦμε πῶς ὅλοι μας εἴμεθα κλάδοι τοῦ ἴδιου δένδρου, τῆς ἴδιας ἀμπέλου, τήν ὁποία φύτευσε «ἡ δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου». Εἴμεθα κλάδοι τοῦ δέν-δρου τῆς Ἐκ-κλησίας μας, καί ὡς κλάδοι της ἔχουμε χρέος νά ζοῦμε καί νά φερόμεθα ἀνάλογα στή ζωή μας.

Εἶναι ὅμως ἡ ζωή μας ἀνά-λο-γη μέ τή ζωή τοῦ δένδρου ἀπό τό ὁποῖο προερχόμεθα ἢ μήπως εἶναι ξένη καί ἀσύμβατη πρὸς αὐτό; Λέμε, δηλαδή, μόνο ὅτι πι-στεύου-με στόν Χριστό, εἴμεθα μέ--λη τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά ἡ ζωή μας δέν ἔχει σχέση οὔτε μέ τόν Χρι-στό οὔτε μέ τίς ἐντολές του;

Ἄς ἐξετάσουμε τόν ἑαυτό μας καί ὡς πρὸς τά δύο αὐτά στοιχεῖα καί ἅς παραδειγματισθοῦμε ἀπό τή ζωή τῆς ἁγίας Σοφίας καί τῶν τρι-ῶν θυγατέρων της, ἁγίων μαρ-τύ-ρων Πίστεως, Ἐλπίδος καί Ἀγάπης, ὥστε νά γίνουμε καί ἐμεῖς κλάδοι ἄξιοι τῆς νοητῆς ἀμπέλου ἀπό τήν ὁποία βλαστήσαμε διὰ τῶν ἱερῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλά καί δένδρα πού θά βλαστά-νουν κλάδους ἱερούς πού θά τι-μοῦν καί θά δοξάζουν τόν Χριστό μέ τή ζωή τους, μέ τήν πίστη τους καί τήν ὁμολογία τους, ὅπως οἱ τιμώμενες ἁγίες Σοφία, Πίστις, Ἐλπίς καί Ἀγάπη.

© Γραφείο Τύπου IMBNK

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην Θ.Λειτουργία :

«Τάς ψυχάς δεσμευθεῖσαι πόθῳ Χριστοῦ, τῶν φθαρτῶν καί προσ-καίρων τήν καλλονήν, ἐν λήθῃ πα---ρεδράμετε», ἔψαλε σήμερα ὁ ἱερός ὑμνογράφος πρὸς τιμὴν τῶν ἐορταζομένων ἁγίων μαρτύρων Πίστεως, Ἐλπίδος καί Ἀγάπης καί τῆς μητέρας τους ἁγίας Σοφίας, τίς ὁποῖες τιμοῦμε ἰδιαι-τέ-ρως σέ αὐτὴ τὴν ἐνορία.

Καί τί λέγει ὁ ἱερός ὑμνογράφος; Λέγει ὅτι ἡ ψυχὴ τους δεσμεύθηκε ἀπὸ τὸν πόθο τοῦ Χριστοῦ καί ἔτσι ξέχασαν τὴν ὁμορφιά τῶν φθαρ-τῶν καί προσκαίρων πραγμάτων τοῦ κόσμου καί ἀγωνίσθηκαν γεν-ναῖα, θυσιάζοντας καί τὴ ζωὴ τους ἀκόμη γιὰ τὸν Χριστό.

Ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆ φύσεως τῆς στρέφεται σὲ πρόσωπα καὶ πράγματα πού τὴν ἐλκύουν καὶ προσκολλᾶται σὲ αὐτά. Καὶ συχνὰ ἡ προσκόλλησις αὕτη γίνεται δέ-σμευ-ση καὶ αἰχμαλωσία, ὥστε ὁ ἄν-θρωπος νὰ μὴν μπορεῖ νὰ ξεφύ-γει ἀπὸ αὐτήν, μέ ἀποτέλεσμα νὰ ὑφί-σταται καὶ τίς συνέ-πειες τῆς δεσμεύσεως καὶ τῆς αἰ-χμαλω-σίας.

Καὶ μπορεῖ, ὅπως εἶναι φυσικό, ἡ δέσμευσις αὕτη νὰ εἶναι γιὰ κα-λό, νὰ εἶναι πρὸς ὠφέλεια τοῦ ἀν-θρώπου, ἐάν εἶναι ὅπως ἡ δέ-σμευσις στὴν ὁποία ἀναφέρε-ται ὁ ἱερός ὑμνογράφος, ἡ δέσμευσις ἀπὸ τὸν πόθο καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ. Μπορεῖ ὅμως καὶ νὰ εἶναι ἐπικίνδυνη καὶ καταστροφικὴ, ἐάν εἶναι δέσμευσις στὰ πάθη, στὸ κα-κό καὶ στὴν ἁμαρτία. Διότι ὅ,τι δε-σμεύει τὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, αὐ-τό καὶ κυριαρχεῖ σὲ αὐτήν καὶ τὴν ὁδηγεῖ εἴτε στὸ καλὸ εἴτε στὸ κα-κό. Καὶ μπορεῖ κάποιοι νὰ θεω-ροῦν καὶ τὰ δύο εἶδη δεσμεύσεων, καὶ τὴ δέσμευσις, δηλαδή, στὸ κα-λό καὶ τὴ δέσμευσις στὸ κακό, ὡς στέρηση τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀν-θρώ-που, αὐτὸ ὅμως δέν ἀνταπο-κρίνεται στὴν πραγματικότητά καὶ δέν εἶ-ναι ἀλήθεια. Διότι ἡ δέσμευ-ση τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ὅχι μόνο ἐ-λευθερώνει τὸν ἄνθρωπο, ἀλλὰ καὶ τὸν κάνει νὰ ξεχνᾷ ὅλα ἐκεῖνα τὰ φθαρτά καὶ ἀσήμενα πού τὸν ἐμποδίζουν νὰ ἔχει στραμ-μένο τὸν νοῦ καὶ τὴν ψυχὴ του στὸν Θεό. Τὸν ἐλευθερώνει ἀπὸ ὅλα τὰ γήι-να πού δέν τὸν ἀφήνουν νὰ ἀντα-ποκριθεῖ στὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ ὑψωθεῖ μαζί τῆς μέχρι τῆ βα-σιλείας του.

Αὐτὸ ἀκριβῶς συνέβη καὶ μέ τίς ἐορταζόμενες σήμερα ἁγίες, τὴν ἁγία Σοφία καὶ τίς μάρτυρες θυγα-τέ-ρες τῆς ἁγίας Πίστεως, Ἐλπίς καὶ Ἀγάπη.

Ἡ ἀγάπη τοὺς γιὰ τὸν Χριστό καὶ ὁ πόθος τοὺς νὰ βρίσκονται κοντὰ τοῦ δέσμευσε τίς ψυχές τοὺς, καὶ δέν ἐπιθυμοῦσαν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ βρίσκονται μαζί μέ τὸν Χριστό, ὅπως ἀκριβῶς ἔγραφε καὶ ὁ πρωτοκο-ρυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος, ἐκφράζοντας τὴ δική του ἀγάπη: «ἐπιθυμῶ ἀναλῦσαι καὶ σύν Χριστῷ εἶναι». Ἐπιθυμῶ νὰ πεθᾶ-νω προκειμένου νὰ εἶμαι μαζί μέ τὸν Χριστό.

Καὶ αὕτη ἡ ἀγάπη τοὺς γιὰ τὸν Χριστό ἦταν πραγμα-τι-κά μεγάλη, ὥστε δέν ἔδιναν σχε-δὸν καμία σημασία σὲ ὅ, τι ὑπῆρχε γύρω τοὺς. Ὅλα τὰ θεωροῦ-σαν σκύ-βαλα, τὰ θεωροῦσαν σκουπίδια, πού δέν τίς ἐμπόδιζαν ὅμως νὰ ἀπο-λαύ-σουν τὴν ἀγάπην τοὺς πρὸς τὸν Χριστό.

Ἄν σκεφθοῦμε ὅμως, ἀδελ-φοί μου, πόση σημασία καὶ ἀξία ἔχει ἡ ἀγάπη καὶ ὁ πόθος πρὸς τὸν Χρι-στό καὶ πόσα στερούμεθα δεσμευό-με-νοι, ἀντὶ ἀπὸ τὴν ἀγάπην καὶ τὸν πό-θο μας γιὰ τὸν Χριστό, ἀπὸ πράγμα-τα καθημερινά, ἀπὸ τὴν οἰκο-γέ-νειά μας, ἀπὸ τοὺς φίλους μας, ἀπὸ τὰ προβλήματά μας, ἀπὸ τὴ γνώμην τοῦ κόσμου, ἀπὸ τίς ἀπαι-τήσεις τῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ ὅσα δέν μᾶς ἀφήνουν νὰ ἀπολαύσουμε τὴ

χαρά τῆς συμπορεύσεώς μας μέ τόν Χρι-στό καί τήν ἐλευθερία πού χαρίζει Ἐκεῖνος, τότε θά θελήσουμε νά ζήσουμε καί ἐμεῖς δεσμευόμενοι ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία μᾶς δίνει τή δυνατότητα νά ζήσουμε τήν ἐλευθερία τῶν τέ-κνων τοῦ Θεοῦ.

Τιμώντας, ἀδελφοί μου, σήμερα τίς ἐορταζόμενες ἀγίες, τήν ἀγία Σοφία καί τίς ἀγίες μάρτυρες θυ-γα-τέρες της, Πίστη, Ἐλπίδα καί Ἀγά-πη, ἅς ἀγωνισθοῦμε νά ἀπελευ-θε--ρωθοῦμε ἀπό τίς δεσμεύσεις καί τίς προσκολλήσεις πού μᾶς βλά-πτουν, εἴτε αὐτές εἶναι πρόσωπα, εἴτε εἶναι πάθη καί ἁμαρτίες, καί μᾶς κάνουν νά ξεχνοῦμε ὅχι μόνο τόν τελικό προορισμό μας ἀλλά καί τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, καί ἅς μείνουμε σταθερά προσκολλη-μέ-νοι στήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, πού μᾶς ἐπιτρέπει καί νά τήν ἀπο-λαύσουμε ἀπό αὐτήν ἐδῶ τή ζωή, ἀλλά καί νά μήν ἐμπλακοῦμε στή δέσμευση ἄλλων πραγμάτων καί προσώπων, πού θά μᾶς κάνει ὑποχείριά τους, καί ἔτσι στερηθοῦμε τῆς ἀγάπης καί τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Εὐχομαι, ἀδελφοί μου, νά ἀξιω-θοῦμε καί ἐμεῖς, διά πρεσβειῶν τῆς ἀγίας Σοφίας καί τῶν θυγα-τέρων της, νά προσ-κολληθοῦμε στήν ἀγάπη τοῦ Χρι-στοῦ καί νά ξε-χάσουμε ὅλα ὅσα προσ-παθοῦν νά μᾶς ἐλκύσουν καί νά μᾶς παρασύ-ρουν μακριά ἀπό τόν Θεό καί τή χαρά πού προσφέ-ρει, ὥστε νά ἀξιω-θοῦμε τήν εὐφροσύνη τῆς οὐρανίου βασιλείας του, τήν ὁποία ἀπ-ο-λαμβάνουν ἤδη οἱ ἐορτα-ζό-με-νες ἀγίες Σοφία, Πίστις, Ἐλπίς καί Ἀγά-πη. Καί τιμοῦμε τίς ἀγίες, ὅταν καί ἐμεῖς ἀγωνισθοῦμε νά ἀπεμπλακοῦμε καί νά ἀποδεσμευθοῦμε ἀπό ὅλα αὐτά πού πολλές φορές γίνονται αἰτία νά μᾶς κρατοῦν μακριά ἀπό τόν Χριστό. Πολλές φορές ἀκόμη καί ἡ οἰκογένειά μας καί ἡ φροντίδα τῆς οἰκογενείας μας καί ἄλλα θέματα μᾶς ἀπομακρύνουν, ἐνῶ ἴσα-ἴσα, ὅταν εἴμεθα προσκολλημένοι καί ἐξαρτώμεθα ἀπό τόν Θεό καί τά προβλήματα τῆς οἰκογενείας μας καί τά προβλήματα τῶν ἐργασιῶν μας καί πολλά ἄλλα προβλήματα, τά ἀντιμετωπίζουμε μέ τή χάρη καί τή φώτιση τοῦ Θεοῦ.

Εὐχομαι οἱ ἀγίες νά μᾶς δείξουν αὐτόν τόν δρόμο τῆς συνδέσεώς μας μέ τόν Θεό. Ἀμήν.